

ה"ט 30280/08/15 - אלין אסולין, נדב צפריר, רועי שרמייסטר נגד איציק סייג

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ט 30280-08-15 אסולין ואח' נ' סייג
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ליאת הר ציון
מבקשים	1. אלין אסולין 2. נדב צפריר 3. רועי שרמייסטר
נגד	
משיבים	איציק סייג

החלטה

בפני בקשה למתן צו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב -2001 (להלן: "חוק למניעת הטרדה מאיימת").

עניינה של הבקשה עוסק בבקשת המבקשים ליתן צו בהתאם לאיסורים הקבועים בסעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, ובין היתר כי בית המשפט יורה על הרחקתו של המשיב מכון הכושר סוויפט ברמת פולג (להלן: "מכון הכושר").

המבקשים הם אלין אסולין, פקידה במכון כושר, מר נדב צפריר מנהל המועדון ברמת פולג, וכן מר רועי שרמייסטר, מנכל הרשת ואחד מבעליה.

בית המשפט ניהל כיום דיון במעמד הצדדים נשמעו חקירות והצדדים סיכמו טענותיהם בפני.

לטענת המבקשים המשיב הטריד עובדים, היכה מנויים ולאור התנהגותו בוטלה חברותו במועדון הכושר ומאז המשיב לא מפסיק להגיע ולהטריד ולאיים.

אציין כי המבקשת 1 הגישה בקשה לאיומים כלפיה אישית.

המבקש מס' 3 הבהיר כי הוא הגיש את הבקשה בשם מכון הכושר ("ש. הגשת בקשה בתוך מנכל הרשת. ת. כן. על עמוד 1

מנת לייצג את החברה. הגשתי את הבקשה בשם החברה")

עוד עולה כי המשיב הגיש תביעה נזיקית כנגד מכון הכושר בגין נזק שלטענתו נגרם לו במהלך היותו בחדר הכושר (במ'3).

המשיב מכחיש את הדברים. באת כח המשיב טענה כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב בעקבות התביעה הנזיקית אשר הוגשה וכך גם ביטול המנוי נעשה בעקבות הגשת התביעה הנזיקית.

לאחר ששמעתי את הראיות, אני סבורה כי עדות המבקשת מס' 1 מבססת טענה בדבר איומים בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת כנטען בבקשה כנגד המשיב.

עדות המבקשת 1 היתה קוהרנטית מהימנה ואותנטית.

העדה העידה כי :

"ש. את אומרת שהגיעה למשטרה ולמרות המשטרה הרגשת מאויימת
ת. חד משמעית. כמוה הרגשתי עכשיו, אולי לא הרגשתי באופן אישי אבל מיטל הרגישה אל מול
המאבטח שהוא אמר אני אחסל אתכם , אני אוכל אתכם בחיים
לשאלת בית המשפט : אמר לי את לא יודעת עם מי יש לך העסק, אני לא סופר לא אותם ולא את נדב,
תוך כדי שאמר השוטרים אמרו שם, שוטרים לא נתנו לי הרגשה שלי בטחון, התקרב ואמר שלא רואה
ממטר ואת לא יודעת עם מי יש לך עסק.
ש. השוטר ראה את ההתנהלות הזו
ת. כן אמר לו אני מבקש ממך להרגע . זה לא מוכיח שלא אויימת.
עוד העידה כי :

"ש. אחרי שהאירוע שבו הרגשת מאויימת פנית למעביד הישיר שלך
ת. אני הרגשי מאד מאויימת ועד עכשיו שאני מרגישה מאויימת.
ש. את הרגשת כביכול מאויימת את הגעת לנדב ואמרת לו שאת רוצה צו הרחקה או שהם יזמו והיוזמה
באה מהמעבידים שלך
ת. היוזמה באה שעובדת שניה עזבה את המשמרת שאין אף אחד שמאייש את הקבלה והגענו להחלטה
שאנו לא יכולות להמשיך לעבוד כך. הוא איים אליה שישבור את הטלפון, היא התקשרה אלי בצרחות
שלא לעבוד יותר ולא רוצה להתערב בענינים האלה"
ת. העובדת המשמרת מתחילה משעה 12-18 בשעה 16:30 קבלתי טלפון מהעובד שלי, הוא הסיע
אותה הביתה והתקשר ואמר שהיא בהיסטריה לא רוצה לחזור למשמרת, אין לי מישהו שמאייש את
עמדת הקבלה ולא רצתה לחזור. היא פחדה מאיציק. היא מפחדת להתלונן נגדו. כך הוא איים על עוד
פקידת קבלה על נועה שיתבע אותה באופן אישי וזה לא מופיע כי זה קרה אחכ.

ש. מי יזם להגיע לכאן.

ת. המועדון.

ש. הביא אותך לכאן.

ת. ברור.

ש. המועדון יזם.

ת. כן כולנו"

(בעמ' 7 ו-8 לפרוטוקול הדיון).

לאחר שמיעת עדותה של המבקשת 1 נחה דעתי כי התמלאו התנאים הקבועים בחוק למניעת הטרדה מאיימת הן כלפי המבקשת והן כלפי עובדים נוספים במכון הכושר.

התרשמתי כי המשיב התחמק ממתן תשובה לשאלה כיצד הוא מגיב להערות אשר ניתנות לו, כאשר המשיב הכחיש את הדברים (בעמ' 11 לפרוטוקול בשורות 30 עד 31). כאמור הוגשה תלונה במשטרה ועולה כי המשטרה נכחה במקום. ומכאן, כי הכחשת הדברים אינה עולה בקנה אחד עם הנסיבות.

המבקש מס' 2 הציג מכתב מלפני כשנה שם המבקש מס' 2 מתריע מפני התנהגות המשיב במועדון כלפי העובדים וכן כלפי המתאמנים (ר' במ1).

מדובר במסמך שהוצא לפני שנה ומאז ועד היום אולם יש במסמך זה לחזק את טענות המבקשים כלפי המשיב.

המשיב מס' 2 אף הבהיר מדוע לא נקטו בהליכים עד היום כלפי המשיב.

לשאלת בית המשפט כיצד באה לידי ביטוי ההטרדה השיב המבקש 2 כי המשיב מתעלם מכל מה שאומרים לו ולכן מדובר בהטרדה.

(ר' בעמ' 9 ו-10 לפרוטוקול)

מעדות המנכל, המבקש 3, עולה כי הוא לא מגיע למועדון מאחר שהוא חושש שהמשיב יביים תקרית על מנת ליצור מצב שיגיש תביעת נזיקין.

הפסיקה דנה בשאלה האם הצו למניעת הטרדה מאימת יכולה להינתן גם בשם חברה (ר' למשל הט (קריות) 59458-07-14, וכן בש"א (י-ם) 6615/02)

אצין בהקשר זה כי בהתאם לסעיף 4(ד) רשאי לבקש צו למניעת הטרדה מאיימת הנפגע או אדם מטעמו של הנפגע. סעיף 4 לחוק הפרשנות, התשמ"א - 1981 (להלן: "חוק הפרשנות"), קובע: "מקום שמדובר באדם - אף חבר-בני-אדם במשמע, בין שהוא תאגיד ובין שאינו תאגיד".

סבורה אני, כי די בהוראות שני החוקים יחדיו כדי לקבוע כי אף חברה או תאגיד רשאים להגיש הצו. אני קובעת מסמרות בנוגע לעילות ולהיקף הסעדים שניתן לבקש בנסיבות אלה.

בענייננו, הוכח כי קימת הטרדה מאימת כנגד המבקשת 1 וכן כנגד עובדי מכון הכושר. אצין כי לא הוכח הטרדה כלפי מנויי מכון הכושר.

עוד אצין כי סבורה אני כי בית המשפט צריך לעשות שימוש בכלי של הרחקה במקרים חריגים ולא כשגרה אולם לאחר שמיעת הראיות מצאתי לנכון כי יש מקום להעתר לסעד זה בנסיבות האמורות לאור החשש המובע בבקשה, תוך איזון בין זכות המבקש היכול להתאמן במקומות נוספים לבין זכות המבקשים והחשש להטרדה מאימת שהונח לו יסוד בבקשה.

יובהר כי השאלה של מערכת היחסים בין מכון הכושר לבין המשיבים הינה שאלה נפרדת שעליה להתברר במסגרות אזרחיות החורגות מסגרת החלטתי זו, ככל שהצדדים לא יגיעו לכלל הסכמה. בהחלטתי זו בית המשפט דן בשאלת ההטרדה והאיומים הנטענים ביחס למשיב כלפי מכון הכושר ועובדיו.

אני קובעת מסמרות לענין מערכת היחסים החוזית בין הצדדים.

אשר על כן, ניתן צו בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאימת המונע מהמשיב:

א. להטריד את המבקשת 1, ועובדים מטעמו של מכון הכושר סוויפט ברמת פולג בכל דרך ובכל מקום.

ב. להמצא במרחק של 200 מטרים ממכון הכושר סוויפט ברמת פולג, ולהכנס למכון הכושר סוויפט ברמת פולג.

ג. לאיים על המבקשת 1 ועובדי מכון הכושר בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.

ד. לבלוש אחר המבקשת 1 ועובדי מכון הכושר סוויפט ברמת פולג, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.

תוקף הצווים הנקובים בסעיף א ג ד ל- 90 ימים מהיום.

תוקף הצו הנקוב בסעיף ב' למשך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום 23/08/2015

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

משטרת ישראל תסייע באכיפת הצו.